

Στράτος Μαύρος, Πρόεδρος Συλλόγου Γονέων & Κηδεμόνων Ειδικού Δημοτικού Σχολείου

"Τα παιδιά του Ειδικού είναι δευτέρου Θεού!"

Συνέντευξη στον ΘΕΟΔΟΣΗ ΔΑΝΑΜΠΑΣΗ

Ο πρόεδρος του νεοϊδρυθέντος Συλλόγου Γονέων & Κηδεμόνων του Ειδικού Δημοτικού Σχολείου, κ. Στράτος Μαύρος, αποκαλύπτει στην πρώτη του συνέντευξη τα χρόνια προβλήματα που αντιμετωπίζει το Ειδικό Σχολείο με το διδακτικό προσωπικό, τις κτιριακές εγκαταστάσεις και τον εξοπλισμό του, και μιλάει για τα καθημερινά προβλήματα και τον κοινωνικό ρατσισμό που βιώνουν οι οικογένειες με παιδιά - ΑΜΕΑ.

Αρχικά, πόσα μέλη αριθμεί ο νέος Σύλλογος και πόσα παιδιά πηγαίνουν στο Ειδικό Δημοτικό Σχολείο;

Ο Σύλλογος αρχικά ιδρύθηκε μέσα στο 2015, αλλά μόλις φέτος τον Σεπτέμβριο συγκροτηθήκαμε ως Σύμμα με κανονικό Διοικητικό Συμβούλιο. Τα μέλη μας - γονείς φτάνουν τα 21 άτομα και στο Ειδικό Δημοτικό φιλοξενούνται φέτος 12 παιδιά, τα 4 από τα οποία μεταφέρονται με ειδικά αμαξίδια.

Να μιλήσουμε για τις ελλείψεις εκπαιδευτικού και βοηθητικού προσωπικού;

Ναι. Προτού ξεκινήσουμε με αυτό, όμως, θα πρέπει να σας πω ότι το μεγάλο παράπονο όλων των γονέων που έχουν τα παιδιά τους στο Ειδικό Σχολείο είναι ότι η σχολική σαιζόν ξεκινάει πάντα με μεγάλη καθυστέρηση, σε σχέση με όλα τα άλλα σχολεία. Να σας θυμίσω ότι πρόπερσι ξεκινήσαμε αρχές Δεκεμβρίου και πέρσι μέσα στον Νοέμβριο. Φέτος, πάντως, ξεκινήσαμε πιο νωρίς, την 1η Οκτωβρίου. Φτάσαμε, μάλιστα, στο σημείο να πανηγυρίζουμε που ξεκινήσαμε αυτή την ημερομηνία. Αυτό, δεν το καταλαβαίνω όμως. Γιατί όλα τα υπόλοιπα παιδιά μπαίνουν στις τάξεις τους, παίρνουν τα βιβλία τους, κάνουν τους αγιασμούς τους και ξεκινάνε την σαιζόν; Τα παιδιά του Ειδικού είναι άλλοι Θεοί! Αυτό είναι εντελώς απαράδεκτο και πρέπει να διορθωθεί.

Τώρα, σχετικά με το εκπαιδευτικό και βοηθητικό προσωπικό, κάθε χρόνο υπάρχουν ελλείψεις στο Ειδικό Σχολείο και κάθε χρόνο το προσωπικό έρχεται καθυστερημένα.

Φέτος, να φανταστείτε, έχουμε μόνο μια κοπέλα ως βοηθητικό προσωπικό που μοιράζεται και στο Ειδικό Δημοτικό και στο Ειδικό Νηπιαγωγείο! Επίσης, δεν έχει έρθει ο/η λογοθεραπευτής ακόμα, ούτε φυσικοθεραπευτής/τρια.

Στο Ειδικό, όμως, υπάρχουν παιδάκια που είναι αυτιστικά και αυτό σημαίνει ότι χρειάζονται παραπάνω από ένα άτομο όταν το παιδί αυτό πάθει μία κρίση. Η μία μόνο γυναίκα που υπάρχει δεν αρκεί και χρειάζεται και ένας άντρας μαζί της για να μπορεί να ανταπεξέλθει των δεδομένων δυσκολιών που υπάρχουν με τα παιδιά αυτά, αλλά και με αυτά που έχουν κινητικά προβλήματα.

Αυτή τη στιγμή υπάρχει μόνο μία δασκάλα και ο διευθυντής του Ειδικού. Οπότε, αν κάποια στιγμή αρρωστήσει η δασκάλα ή απουσιάσει για τον οποιοδήποτε λόγο,

άνθρωποι βάζουν ακόμα και από τις τσέπες τους για να καλύψουν κάποια υλικά. Το προσωπικό για μας είναι ήρωες.

Προβλήματα υπάρχουν και με τις κτιριακές εγκαταστάσεις, έτσι;

Σαφώς και υπάρχουν πολλά και σημαντικά.

Το Ειδικό Δημοτικό αποτελείται από 2,5 περίπου μικρές αίθουσες που βρίσκονται στο ισόγειο του κτιρίου και από έναν άλλο χώρο που λειτουργεί ως γυμναστήριο στον πρώτο όροφο. Φέτος, που επιτέλους μπήκε το ειδικό αναβατήριο, μπορούν τα παιδιά με αμαξίδια να χρησιμοποιούν αυτό τον χώρο. Όλα τα άλλα χρόνια, φυσικά δεν μπορούσαν σε μεγάλο βαθμό γιατί έπρεπε οι δάσκαλοι να ήταν σούπερμαν για να σηκώνουν συνέχεια τα παιδιά στα χέρια τους. Επίσης, εδώ και 2 χρόνια είναι που τοποθετήθηκε η ράμπα στο Ειδικό Σχολείο. Τόσα χρόνια δεν υπήρχε ούτε αυτή!!!

Παράλληλα, δεν υπάρχει και ο κατάλληλος εξοπλισμός που θα βοηθήσει τα παιδιά κατά την διδακτική διαδικασία. Είμαστε, μάλιστα, αναγκασμένοι να αγοράζουμε από τις τσέπες μας πολλές φορές εξοπλισμό, όπως ο αναγκαστικός διαδραστικός πίνακας, και πολλά άλλα υλικά, για να μπορούν να κάνουν μάθημα τα παιδιά.

Γενικά, το κτίριο είναι παλιό και οπωσδήποτε ακατάλληλο να φιλοξενήσει οποιαδήποτε σχολική δομή, πόσο μάλλον τις ανάγκες ενός Ειδικού Σχολείου. Και αυτό φοβούνται να το ομολογήσουν οι υπεύθυνοι. Αρκεί να σας πω ότι οι τουαλέτες βρίσκονται εξωτερικά του σχολείου, οπότε αν έχει κακοκαιρία και βρέχει, το προσωπικό πρέπει ταυτόχρονα να προστατέψει το παιδί και τον εαυτό του και σε περίπτωση που χρειάζεται το παιδί αμαξίδιο, αφήστε το... Αυτά είναι απαράδεκτα πράγματα!

Πώς, λοιπόν, οι φωστήρες της Σύρου αποφάσισαν ότι αυτή

η κτιριακή εγκατάσταση μπορεί να φιλοξενήσει τα παιδιά του Ειδικού, αυτό είναι ένα καλό ερώτημα. Είπαν, έλα μωρέ, ας τα βάλουμε εκεί και καλά είναι. Λες και τα παιδιά του Ειδικού είναι δευτέρου Θεού. Και τι έχουν κάνει τόσο χρόνια οι προηγούμενες Δημοτικές Αρχές, για να διεκδικήσουν την κατασκευή ενός νέου Ειδικού Σχολείου, όταν έπαιρναν αειδίως τα χρήματα από το ΕΣΠΑ; Κι εμείς θα μπορούσαμε να έχουμε ένα Ειδικό Σχολείο, όπως το έφτιαξε η Νάξος. Γιατί όχι κι εμείς; Να φανταστείτε, μόνο, ότι το Ειδικό Νηπιαγωγείο υπήρχε στα χαρτιά από το 2001 και λειτουργήσε τελικά το 2012, με τις τιτάνιες προσπάθειες του προσωπικού και των γονέων. Δεν υπήρχε τίποτα.

Πέραν όλων αυτών των δυσκολιών, ποια είναι τα σημαντικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζετε στην καθημερινότητά σας;

Η δύσκολη ή σε πολλές περιπτώσεις μη-δαμνική πρόσβαση για την κάλυψη των προσωπικών και κοινωνικών μας αναγκών, είναι το βασικό μας πρόβλημα. Φανταστείτε ότι εγώ ή η σύζυγός μου δεν μπορούσαμε να πάμε μια βόλτα το παιδί μας με το αμαξίδιο, προτού γίνει η ανάπλαση στην παραλία. Ήταν μια περιπέτεια για μας να το κάνουμε αυτό αφού δεν υπήρχε διαθέσιμος χώρος να περάσουμε ή να πάμε να πιούμε ένα καφέ στα μαγαζιά της παραλιακής. Το γεγονός, επίσης, ότι σχεδόν κανένα μαγαζί δεν διαθέτει ειδικές τουαλέτες και ράμπα για ΑΜΕΑ, κάνει εξίσου δύσκολη την κατάσταση. Να φανταστείτε ότι έπρεπε να παίρνουμε πάνες για την μικρή και να πάμε να την αλλάζουμε στις τουαλέτες που βρίσκονται δίπλα στο Λιμενικό Ταμείο, γιατί μόνο εκεί υπήρχε η κατάλληλη υποδομή. Και για να πάω, π.χ. στην Εκκλησία. Μόνο στον Άγιο Νικόλαο μπορώ, σε άλλες είναι ακατόρθωτο με τα τόσα πολλά σκαλιά και χωρίς μπάρες. Ακόμη και στην τράπεζα που πηγαίνω, αναγκάζομαι να αφήνω την μικρή έξω με το αμαξίδιο γιατί δεν χωράμε να μπούμε και οι δύο. Αφήστε τις ράμπες των πεζοδρομίων που πολλές φορές είναι καλυμμένες από οχήματα. Όλα αυτά και πολλά άλλα είναι μερικά από τα καθημερινά

μας προβλήματα.

Ζείτε, λοιπόν, έναν κοινωνικό αποκλεισμό. Έναν ιδιότυπο κοινωνικό ρατσισμό...

Σαφώς και ζούμε κοινωνικό ρατσισμό, και οι γονείς και τα παιδιά μας. Ακόμη και στην αρχή, όταν το Ειδικό Δημοτικό συστεγάστηκε στο ίδιο κτιριακό συγκρότημα με το 6ο Δημοτικό, υπήρχαν πολλοί γονείς του 6ου που δεν το ήθελαν αυτό για να μην βρίσκονται τα παιδιά τους με τα "σπαστικά". Όμως, τελικά κάμφθηκε η αντίδρασή τους.

Άλλωστε, δεν είναι λίγες και οι φορές που κάποιοι αναφέρονται στα παιδιά μας με εντελώς απαξιωτικούς όρους, του τύπου "μην πλησιάζετε τα άρρωστα", "μην τα ακουμπάτε" και πολλά άλλα τέτοια εξευτελιστικά σχόλια.

Όταν το ακούς αυτό από έναν άλλο γονέα, είναι άκρως σκληρό για εμάς που αντιμετωπίζουμε έναν καθημερινό Γολγοθά για τα παιδιά μας. Ο καθένας, βέβαια, το αντιμετωπίζει όπως μπορεί. Πολλοί είναι, όμως, οι γονείς που "φυλακίζονται" μέσα από αυτό τον κοινωνικό ρατσισμό, "φυλακίζοντας" με τη σειρά και τα παιδιά τους, που μόνο αυτό δεν θέλουν και επιθυμούν.

Όταν, λοιπόν, ένα τετραπληγικό παιδάκι με νοητική καθυστέρηση, που δεν μπορεί να κάνει τίποτα από μόνο του και σε έχει σαν Θεό, έχει ένα γονέα - "ζωντανό πτώμα", τότε και η δική του μοίρα είναι πλήρως προδιαγεγραμμένη. Όχι, ότι δεν είναι από ιατρικής πλευράς. Αυτό δεν σημαίνει όμως ότι δεν μπορεί αυτά τα παιδιά να αισθάνονται την θαλπωρή και την αγάπη των άλλων... Όπως τα υπόλοιπα άλλα παιδάκια...

Εμείς, όμως, είμαστε εδώ για να τα παλέψουμε και να αγωνιστούμε για ένα καλύτερο μέλλον για τα παιδιά μας και το Ειδικό Σχολείο.

Επί του πειστηρίου. 3 μέρες μετά τη συνέντευξη, ο κ. Μαύρος μας ενημέρωσε ότι ήρθε μια φυσικοθεραπεύτρια και ένας λογοθεραπευτής στο Ειδικό Δημοτικό, ενώ αναμένεται ακόμα μία δασκάλα.

“

“Το Ειδικό Σχολείο λειτουργεί λίγο "σαν καφενείο", σαν μπάζαλο!”

τα δικά μας παιδιά δεν μπορούν να πάνε στο Ειδικό Σχολείο και μένουν στο σπίτι. Ειδικά τα παιδιά που χρησιμοποιούν αμαξίδιο. Οπότε ένας από τους γονείς είναι αναγκασμένος να μείνει στο σπίτι, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τη δουλειά του.

Γι' αυτό, πολλοί γονείς βλέπουν ότι το Ειδικό Σχολείο λειτουργεί λίγο "σαν καφενείο" - να το πω έτσι - και δεν φέρνουν τα παιδιά τους. Φαίνεται ότι λειτουργεί σαν μπάζαλο και δεν τα στέλνουν στο Σχολείο! Γι' αυτό οι υπεύθυνοι πρέπει να απαιτούν και να μάχονται για περισσότερο προσωπικό και εξοπλισμό.

Ωστόσο, από το υπάρχον προσωπικό είμαστε απόλυτα ικανοποιημένοι καθώς οι άνθρωποι υπερβάλουν πολλές φορές εαυτούς. Αν δεν υπήρχαν και αυτοί, τους οποίους ευχαριστούμε θερμά για τη συμπαράστασή τους, δεν ξέρουμε που θα βρισκόμασταν... Αυτοί οι

